

مردم خشک شدن زاینده رود را مشاهده نموده اند و کشاورزان در این روزها با فقر و گرفتاری های زندگی دست و پنجه نرم می کنند.

شرق اصفهان شامل بخش مرکزی، بخش کوهپایه، بخش بُن رود، بخش جلگه، بخش جرقویه اولیا و سفلی که در نهایت به تالاب گاوخونی ختم می شود. عمده شغل مردم این منطقه کشاورزی و دامداری است و با توجه به اقلیم منطقه، کشت و کار کشاورزی وابسته به آبیاری است. مردمانی که روزگاری در مناطق حاصلخیز اطراف زاینده رود کشاورزی می کردند اکنون بدلیل خشکسالی که قلب این شهر از تپش ایستاده است، راهی برای ادامه زندگی پیدا نکرده اند و عملاً بیکار محسوب می شوند. به اندازه این خشکسالی تاثیر داشته است که مردم این مناطق مجبورند علوفه دام خود را از استان های همجوار خریداری کنند. در طی این ۱۵ سال خشکی منطقه، کشاورزان برای گذران زندگی مجبورند از آب های شور زیرزمینی برای اندک کشاورزی خود استفاده کنند. سطح آب های این حوضه به علت کمبود بارش باران شدیداً کاهش داشته است به گونه ای که در حال حاضر امکان برداشت از چاه های قدیمی و حتی تازه حفر شده در عمق های خیلی زیاد هم وجود ندارد. با مرور زمان این منطقه دچار زلزله خاموش است و کسی آثار و تبعات آن را نمی بیند. مردم خشک شدن زاینده رود را مشاهده نمودند و کشاورزان در این روزها با فقر و گرفتاری های زندگی دست و پنجه نرم کردند. با بروز خشکسالی نه تنها تمامی فعالیت های اقتصادی و اجتماعی ساکنان این مناطق دچار مشکل شده بلکه پیامدهای روحی-روانی، زیست محیطی و حتی سیاسی در سطوح منطقه ای و ملی برجای گذاشته و خواهد گذاشت. تبعاتی مانند وسعت بیماری های صعب العلاج، مرگ زودرس، طلاق، تاخیر در ازدواج، افسردگی و نداشتن امنیت شغلی و سلامتی.

تصاویر از فاطمه صادق زاده | ایسنا

[1]

[2]

[3]

[4]

[5]

[6]

[7]

[8]

[9]

[10]

[11]

[12]

[13]

[14]

[15]

[16]

[17]

برچسب ها: [بحران آب](#) [18]
[زاینده رود](#) [19]

